

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/711/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614218574
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7614218574.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudkýň JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Dany Bystrianskej, v spore žalobcu BL Telecom collection, s. r. o., Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO: 47 150 513, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO: 36 862 711, proti žalovanej G. U., P. XX.XX.XXXX, H., V. U. X, o zaplatenie 843,32 eur s prísl., o odvolaní Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923 (ďalej len odvolateľ) zast. Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, Advokátska kancelária, Košice, Park Angelinum 2, proti uzneseniu 1C/312/2014-98 zo 17.6.2015 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) nepripustil vstup do konania vedľajšieho účastníka - Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42326923.

2. V odôvodnení uviedol, že v konaní o zaplatenie 843,32 eur s prísl. podaním, doručeným mu 20.12.2014 Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42326923, oznámilo, že vstupuje do konania na strane žalovaného v súlade s § 93 ods. 2 O.s.p. ako organizácia na ochranu práv spotrebiteľov, že vyzval strany na vyjadrenie sa k vstupu vyššie uvedeného vedľajšieho účastníka do konania, že žalobca podaním, doručeným mu 20.4.2015 vyjadril nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, okrem iného, predovšetkým z dôvodu, že žalovaný musí výslovne vyjadriť súhlas s takýmto vedľajším účastníkom, ktorý má vystupovať na jeho strane a na jeho podporu. Žalovaný prevzal súdnu výzvu na vyjadrenie sa v lehote 10 dní 29.5.2015, no k vstupu vedľajšieho účastníka sa nevyjadril. Vychádzajúc z § 93 ods. 2 a § 93 ods. 3 O.s.p. urobil záver, že v tomto konaní ide podľa jeho názoru celkom jednoznačne o spotrebiteľský spor, resp. o spor, ktorý vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy - Zmluvy o pripojení uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu - podnikateľom a žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom. Na základe tejto zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému elektronické telekomunikačné služby, za ktoré žalovaný neuhradil vyfakturovanú sumu. V tomto celkom zrejme spotrebiteľskom spore vstúpilo uvedené združenie na ochranu spotrebiteľských práv do konania na stranu žalovaného ako spotrebiteľa, aby "posilnilo" jeho práva. Žalovaný však nevyjadril výslovný súhlas so vstupom tohto vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane, nakoľko sa k výzve súdu nevyjadril, aj keď ju preukázateľne prevzal. Súd mal za to, že takéto nevyjadrenie sa žalovaného nemožno považovať za vyjadrenie súhlasu žalovaného, aby na jeho strane takýto vedľajší účastník pôsobil. Navyše, takýto súhlas nemožno vyvodzovať ani konkludentne, nakoľko súd k výzve nepripojil doložku v zmysle § 101 ods. 3 O.s.p. V tejto súvislosti poukázalaj na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 188/2012 z 5. 2. 2013, z ktorého odôvodnenia citoval.

3. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolateľ.

4. Citujúc znenie § 93 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. , poukázal na to, že s účinnosťou od 15.10.2008 Občiansky súdny poriadok zaviedol novú skupinu subjektov, ktoré môžu vstupovať ako vedľajší účastník v konaní. Pri tejto skupine ide o iné posudzovanie kritérií na vedľajšie účastníctvo ako pri prvej skupine vedľajšieho účastníctva. Pokiaľ pri prvej skupine musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, v druhej skupine legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, v tomto prípade zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného na jeho vstup do konania postačuje preukázať, že vstupujúci vedľajší účastník je právnická osoba a jej predmet činnosti spočíva v ochrane zákonom stanovených práv. Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, oznámilo svoj vstup do konania na strane žalovanej spotrebiteľky 20.12.2014 a predložilo súdu výpis z registra občianskych združení vedený MV SR, z ktorého jednoznačne vyplýva predmet jeho činnosti. Ak súd svoje rozhodnutie o nepripustení vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného oprel, o názor, že pre vstup vedľajšieho účastníka je potrebný výslovný súhlas žalovaného, ktorý v danom prípade na výzvu súdu nereagoval, uviedol, že ustálená judikatúra všeobecných súdov jednoznačne judikovala, že nie je potrebný výslovný súhlas žalovaného na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Ďalej poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR PL. ÚS 1/2014-9, na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/506/2014 zo 14.5.2014 a na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/188/2012. V tomto smere taktiež poukázal na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici 14Co/643/2014 z 30.06.2014, uznesenie Krajského súdu v Nitre 8Co/696/2014 z 30.9.2014 a uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/356/2013 z 12.08.2014, uznesenie Krajského súdu v Košiciach 6Co/682/2014 z 29.09.2014, uznesenie Krajského súdu v Žiline 9Co/42/2015 z 29.1.2015 , na rozhodovaciu prax odvolacieho súdu vo vzťahu k rozhodnutiam Okresného súdu Spišská Nová Ves, Krajského súdu v Košiciach. 5Co/866/2014 z 27.3.2015 a 5Co/842/2014 z 27.1.2015, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/156/2014 z 13.2.2015, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Lučenec 13C/102/2014 z 25.9.2014. Zdôraznil, že uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie sa tak vymyká z judikovaných rozhodnutí, či už prvostupňových, resp. odvolacích súdov. Dodal, že k oznámeniu vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného došlo 20.12.2014 , teda pred účinnosťou novely OSP zák. č. 353/2014 Z.z. , ktorá nadobudla účinnosť až 1.1.2015 a teda pri zachovaní zásady lex retro non agit , nie je možné uvedenú právnu normu vzhľadom na zákaz retroaktivity právnych noriem ako významnej demokratickej záruky ochrany práv a právnej istoty , na vec aplikovať. Poukázal na základné atribúty právneho štátu , na predvídateľnosť súdnych rozhodnutí a pozornosť taktiež upriamil k rozhodnutiu Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Beian vs. Rumunsko (č.1) zo 6.12.2007 , v ktorom súd rozhodol, že vzájomne si odporujúca judikatúra vnútroštátneho súdu predstavuje porušenie Dohovoru o ochrane ľudských práv , konkrétne čl. 6 ods. 1 Dohovoru , ako aj právo podľa čl. 14 Dohovoru v spojení s čl. 1 Protokolu č.1 .Poukázal na to, že do konania vstúpil a vyjadril sa vo veci v r. 2014 a teda § 93 odsek 3 O.s.p. účinné od 1.1.2015 v zmysle zák.č. 353/2014 Z.z. je danej veci aplikované súdom retroaktívne. V prípade , ak sa odvolací súd nestotožní s ich právnou argumentáciou , navrhol konanie prerušiť v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. a požiadať Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke týkajúcej sa vstupu vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaných spotrebiteľov .Alternatívne navrhol v súlade s § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. , konanie prerušiť a podať na Ústavný súd Slovenskej republiky návrh na začatie konania o súlade § 93 ods. 6 O.s.p. účinného od 1.1.2015 s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR , nakoľko pri absencii intertemporálneho ustanovenia , toto zákonné ustanovenie nerieši situáciu , podľa ktorej právnej normy sa majú dokončiť konania , ktoré začali a do ktorých vstúpili vedľajší účastníci do 31.12.2014.V danej súvislosti poukázal na rozsudok NS SR 5SŽ/20/2G10 z 10.3.2011 a nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23.8. 2001 II. ÚS 14/2001 , z 13. 11.2002 II. ÚS 132/02 , z 5.4. 2007 III. ÚS 171/2006 . Navrhol uznesenie zmeniť a vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného pripustiť a uložiť žalobcovi povinnosť uhradiť mu trovy odvolacieho konania vo výške 59,84 € .

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, o. i., poukázal na platnú právnu úpravu ako aj rozhodovaciu prax Súdneho dvora Európskej únie (rozsudok Európskeho súdneho dvora (in Joined cases C-240/98 to C-244/98 Court of Justice). Uviedol, že vyjadrenia zást. vedľajšieho účastníka podľa jeho názoru nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v jednotlivých konaniach a na ochranu spotrebiteľa a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko súd má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať ex offa, čo v praxi aj súdy robia, že jednotlivé úkonv vedľajšieho účastníka preto nie sú potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva v zmysle ust. s 142 ods. 1 O.s.p. K súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, vychádzajúc z § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, uviedol, že nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania, ale zákon ustanovuje

podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv o ktoré v konaní ide, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorého sa vzťahujú ustanovenia § 93 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku) je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať, že potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účasti. Poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu 3 Cdo 188/212 z 5.2.2013. Zdôraznil, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle vyššie uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Súd musí taktiež zákonom zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný procesný úkon účastníka. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3 Cdo 188/212 z 5.2.2013, na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 23/2013-8 z 15.1.2013 ako aj na návrh zák. , ktorý reaguje na požiadavky aplikačnej praxe. Poukázal aj na súdnu prax, že ani účasť takéhoto vedľajšieho účastníka nesmie byť navrhovateľovi alebo odporcovi nanútená, ak si ju sám neželá (R 62/2014), rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C 470/12 z 27. 2. 2014. Citoval znenie § 93 ods. 5 a 6 O. s. p. a upriamil pozornosť aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1 Cdo 210/2012 z 28. 10. 2013, 7 Cdo 135/2013 z 21.10.2014, 6 Cdo 357/2012 z 30.10.2013, 4 Cdo 209/2013 z 28.1. 2014 a 3 Cdo 314/2013 z 9. 6. 2014). Poukázal na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci svojej činnosti a vydaných rozhodnutí niekoľko krát rozhodol o otázke vedľajšieho účasti, avšak okresné a krajské sudy na danú judikatúru nereflektovali, čím dochádzalo k sústavnému porušovaniu práv jednotlivých účastníkov konania a k nehospodárnosti v samotných občianskoprávných konaniach, kde boli pre vedľajších účastníkov vyhotovované podania spolu so všetkými prílohami. Uvedeným postupom súdu bol zaťažovaný aj navrhovateľ napriek skutočnosti, že so vstupom vedľajšieho účastníka žiadna zo strán sporu nesúhlasila. Zdôraznil, že dochádzalo k neúmernému zaťažovaniu samotných účastníkov sporových konaní týkajúcich sa spotrebiteľa tým, že okresné a krajské sudy priznávali trovy právneho zastúpenia vedľajším účastníkom na strane odporcu, nakoľko sa spravidla nechávali zastupovať právnymi zástupcami, aj napriek skutočnosti, že žiadna zo sporových strán nesúhlasila z ich vstupom do konania. Prínos vyjadrení týchto vedľajších účastníkov a ich právnych zástupcov bol bezvýznamný a zanedbateľný, vzhľadom na skutočnosť, že tieto vyjadrenia neboli a ani nie sú potrebné pre rozhodnutie súdu v konaní. V konaní, kde vystupuje spotrebiteľ je jeho ochrana zabezpečená skutočnosťou, že sudy sú povinné prihliadať na mnohé skutočnosti v prospech spotrebiteľa ex officio.

K domnienke podľa § 101 ods. 3 O. s. p., uviedol, že má za to, že výzva adresovaná účastníkom konania sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, že v prípade, ak by súd chcel uvedené ustanovenie na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, použitie § 101 ods. 3 O. s. p. neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko by nešlo o vyjadrenie sa k postupu a vedeniu konania. Tvrdil, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorý sa zúčastňujú konania, nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 O. s. p., že na uvedenú skutočnosť poukázal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí 3 Cdo 188/212 z 5.2.2013.

6. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 375 ods. 1 CSP - na prejednaní odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil a odvolací súd sa s odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, pretože dôvody uznesenia sú správne, na ktoré v plnom rozsahu poukazuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

7. K správnym a výstižným dôvodom uvedeným v uznesení súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil aj z toho právneho dôvodu, že podľa § 470 ods. 1 zák. č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) účinného od 1. 7. 2016 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa ods. 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom

nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

9. Zmenou procesného predpisu a to Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol nahradený novou právnou úpravou - zák. č. 160/2015 Z.z. (Civilný sporový poriadok), ktorý nadobudol účinnosť 1. 7. 2016, došlo k zmene právnej úpravy a to v postavení vedľajšieho účastníka súčasťou komplexnou úpravou intervenienta ako nového právneho inštitútu. Vedľajší účastník sa do 1.7.2016 podľa § 93 O.s.p. mohol popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania, ak mal právny záujem na jeho výsledku a v prípade, ak šlo o právnickú osobu, ktorej bola predmetom činnosti ochrana práv podľa osobitného predpisu, mohol do konania vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov. Odstránila sa právna úprava, keď vedľajším účastníkom mohla byť aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Tá má v súčasnosti postavenie osoby zúčastnenej na konaní s osobitnými procesnými právami.

10. Vychádzajúc aj zo zmeny právnej úpravy § 93 O.s.p., ktorá bola nahradená § 81 CSP a nasl. a odstránením doterajšej právnej úpravy bolo potrebné uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

11. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP).

12. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).